

**საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია
ქართული ენციკლოპედიის ი. აბაშიძის სახელობის მთავარი სამეცნიერო რედაქცია**

გაძევება

გაძევება, სისხლისსმართლებრივი სასჯელის სახე – დამნაშავის განდევნა სახელმწიფოს ტერიტორიიდან. ფეოდ. საქართველოში გ-ით სჭიდნენ, მაგ., მკვლელებს ან გამოუსწორებელ პოლიტ. დამნაშავეებს. ამ სასჯელს ბერძნ. სახელი ექსორიაც ეწოდებოდა. თამარ მეფემ ხუთი ძმა კახაბერისძენი, ო-ებმაც ანტონ ჭყონდიდელის ორი ძმა მოკლეს, ჰერ ციხეში დაამწყვდევინა, ხოლო შემდეგ „მაკედონიასა საბერძნეთისასა“ გააძევა. დავით ნარინმა მოღალატე ფეოდალის „ორნი შვილნი... მისცნა ექსორიობად, კონსტანტინეპოლის წარგზავნა“. ჩვეულებითი სამართალის წვეულებითი სამართლის თანახმად, მძიმე დანაშაულის ჩამდენთა მიმართ იყენებდნენ თემის ფარგლებიდან გ-ს.

ლიტ.: ჭ ა ვ ა ხ ი შ ვ ი ლ ი ივ., ქართული სამართლის ისტორია, წგ. 2, ნაკვ. 2, თბ., 1984 (თხ. თორმეტ ტომად, ტ. 7).

გ. ნადარეიშვილი
